

A tak chodte, čiňte učeními všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

V tomto čísle nájdete ...

Narodil sa spasiteľ bez zbraní a moci
str. 1

Moje oči videli Tvoje spasenie
str. 1
... pokračovanie na str. 2

Svedectvo viery
Georgios Voulgaris
str. 1
... pokračovanie na str. 2

Ježiš Kristus: koniec hľadania, začiatok poznania lásky
str. 3

„...Nájdete nemluvniatko zavinuté v plienkach a ležiace v jaslách“
str. 3

Nebezpečenstvá pre kresťana a pre cirkev
str. 3
... pokračovanie na str. 4

Ludská a Božia spravodlivosť
str. 4

Narodil sa spasiteľ bez zbraní a moci

Slávne narodenie Krista, narodenie skrze pannu Máriu, narodenie veľkého Boha a spasiteľa Ježiša Krista. Začal bez zbraní a násilia, bez ľudskej moci a zastrašujúcich zákonov. Iba s láskou a pravdou. Miloval človeka so všetkými jeho slabosťami a hriechmi. Keď mu hovorili o niekom, že je hriešnik, odpovedal, že syn Boží, neprišiel súdiť, ale spasiť. Takýmto pravidlom sa snažil zachrániť a nie súdiť alebo odsúdiť. Prijímal každého, uzdravoval každého a každému hriešnikovi odpúšťal. Ťažké a dokázané hriechy nezaznamenával, aby súdil hriešnika na smrť. Tá, ktorá bola prichytená pri cudzoložstve, bola vydaná do Jeho ruky. Spáchala odporný a hnusný hriech. Zákon jasne ukazoval, že takéto majú byť ukameňované. Pán neprijal návrh Mojžišovho zákona, ale hovoril: „kto je bez hriechu, nech prvý hodi do nej kameň.“ Všetci boli usvedčení a prijali, že sú všetci vinní a hriešni, tak ako táto žena aj napriek tomu, že neboli prichytení pri čine. Všetci odhodili kamene, obrátili sa a odišli. Nakoniec ostal len bezhriešny Spasiteľ Ježiš s hriešne dokázanou ženou, cudzoložnicou. „A keď sa zase pozdvihol Ježiš a nevidel nikoho krome ženy, povedal jej: Ženo, kde sú tamti

tvoji žalobníci? Či ťa nikto neodsúdil? A ona riekla: Nikto, Pane. A Ježiš jej povedal: Ani ja ťa neodsudzujem; id' a nehreš viacej.“ (Ján 8. 10) Odišla aj žena radostná a šťastná. Mojžišov zákon ju odsúdil, zákon Kristovej lásky ju oslobodil od trestu z hriechu a Kristus si ju získal. Stala svätou a vernou vôli Božej. Táto situácia nie je výnimkou v jednom zákone, je Kristovým pravidlom. Ježiš Kristus sa narodil na tomto svete a zbral podobu sluhu, „ale sám seba zmaril prijímúc podobu sluhu a stal sa podobný ľuďom,“ (Filip. 2. 7) aby zachránil hriešnikov, „z ktorých prvý som ja“ povedal apoštol Pavol, ktorý ako prvý okúsil lásku Krista. Ježiš Kristus sa nenarodil medzi vojenskými mocnármi a národnými piesňami, ale narodil sa v jednej stajni. **Nájdny podobný ľuďom**, neznámi medzi neznámymi, úplne zabudnutý od spoločnosti a vladárov, zahrnutý od mocnárov tohto sveta. „Kto si? Prečo hovoríš, že si syn Boží? Nie si Ty Ježiš, stolár, syn Jozefa a Márie?,“ pýtali sa ho. Neskôr ale museli často vyznávať, ak nie všetci, tak mnohí, že „v pravde je synom Božím tento.“ Slepi od narodenia, ktorému Pán dal zrak, spoznal a vyznal všetkým, že On je skutočne poslaný od Boha a odporcom hovoril jednoduché dôkazy. „A tedy sa ho zase opýtali aj farizeovia, ako prezrel? A on im povedal: Priložil blato na moje oči, a umyl som sa a vidím. Vtedy povedali niektorí z farizeov: Ten človek nie je od Boha, lebo nezachováva soboty. Zase

iní hovorili: Jako môže hriešny človek robiť také divy? A bola roztržka medzi nimi.“ (Ján 9. 15-16) Mnohí veľkí vekom, bohatstvom a mocou sa ho pýtali: „Čo mám robiť, aby som bol spasený?“ Nikodém prišiel v noci, aby sa opýtal. Bol kniežaťom ľudu a považovaný za oporu spoločnosti. Pán dával svoju odpoveď každému zvlášť. **Povedal mu, že sa musí znova narodiť, stať sa novým stvorením, novým človekom.** Nezaujímalo Ho, do akého stupňa spoločnosti človek patrí. Či bol bohatý alebo chudobný, vzdelaný alebo nevzdelaný, veľký alebo malý. Zaujímala Ho duša a nie telo a to preto, lebo nepozeral na zovňajšok človeka, ale hlboko do srdca každého. V Zjavení Jánovom ukazuje Jánovi veľký zástup ľudí. „Potom som videl a hľa, veľký zástup, ktorý nemohol nikto spočítať, z každého národa a zo všetkých pokolení a ľudí a jazykov, ktorí stáli pred trónom a pred Baránkom, oblečení v dlhom bielom rúchu, a palmy v ich rukách, a kričali veľkým hlasom a hovorili: Spasenie nášmu Bohu, sediacemu na tróne, a Baránkovi!“ (Zj. 7. 9-10) Čierni, bieli, červení, žltí, Európania, Afričania, Ázijčania, a akýkoľvek iný národ sme stretli tu na Zemi, stretneme aj v nebi a budú patriť do Božieho ľudu. Pre všetkých tých a pre všetkých nás sa Kristus narodil v maštali. Nie s ľudskou mocou, ale Božou mocou, aby zachránil človeka hriešnika. Preto je aj dnes Evanjelium kázané na celom svete a nespočítateľný zástup ľudí ho prijíma a nasleduje.

Svedectvo viery

„Dobré mi je to, že som bol trápený, aby som sa naučil tvojim ustanoveniam“ (Žalm 119. 71)

Tento mesiac sa zoznámime so svedectvom brata Georgiosa Voulgarisa.

- Georgio, z toho, čo viem, si mal ťažký život s drogami. Ako si sa k nim dostal?

Od skorého veku som bol zložitý. Mal som v sebe veľa egoizmu a s mojou povahou bolo veľmi ľahké sa dostať do situácií, ktoré boli odlišné od tých, ktoré prežívali iné deti. Vždy som chcel byť iný od ostatných, robiť nezvyčajné a nebezpečné veci, a keď som mal asi 13 rokov som začal s ľahkými drogami, cigaretami, alkoholom. Potom veľmi rýchlo, tak do 3-4 rokov, som takisto začal pravidelne užívať heroín. Samozrejme potom a vďaka tomu nasledovala cesta krádeží, priestupkov, zadržiacich ciel, pretože heroín je látka, na ktorej sa človek stáva závislý rýchlo, a musí platiť veľa peňazí, aby mohol pokračovať. „Stúpaš vysoko“, ako takisto vravia užívatelia, preto každý deň potrebuješ viac, kým sa nedostaneš do štádia, keď neexistuje zajtrajšok. Táto situácia trvala roky, ale vždy existovalo niečo, čo mi bránilo v tom, aby som dosiahol koniec. Ako keby niekto vo mne tlačil na brzdu. Oveľa neskôr som pochopil, že to bol Pán, ktorý chránil moju dušu pred ztratnením.

- Veril si vtedy?

V sebe som mal vieru, že existuje Boh, a že nás stvoril, ale bolo to nejasné a bez povedomia o Kristovi. Prirôdzené, vždy keď som prežíval ťažké chvíle, keď som sa cítil beznádejne, povedal som si „môj Bože, pomôž mi“.

... pokračovanie na strane 2

Moje oči videli Tvoje spasenie

Možno, že niektorí čitatelia tohto článku budú odporcovia Boha. Iní sa zasa môžu volať kresťania a stačí im to bez toho, aby sa cielene zaujímali o veci Božie. Niektorí sa zasa môžu vysmievať a uťahovať si z tých, rozprávajú o svojej viere. Určite existujú aj takí, ktorí sa uvedomelo a s presvedčením rozhodli stať učeními Krista a považujú to za česť niesť meno kresťania. Rozdielni ľudia, rozdielne zblížovania a určite rešpektovaný postoj a rozhodnutie sa každého. No aj napriek tomu, ako čudne to môže vyzerať, všetky tieto kategórie ľudí, s rozdielnymi názormi budú o niekoľko dní sláviť narodenie Krista. Samozrejme tí, ktorí v Neho veria, majú na to každý dôvod robiť to a radovať sa z toho. No nie je nezmyselné (paradoxne), že slávia tí, ktorí v Neho neveria a sú Jeho odporcovia? Nie je zaujímavé, že na celom svete, v každom národe, aj nekresťanskom sa slávi Kristovo narodenie? Verím, že to najdôležitejšie a zároveň najtragickejšie je to, ak to niekto slávi volajúc sa kresťanom a pritom nerozumie čo slávi, keď sa volá kresťan a vrcholom tohto sviatku je pre neho zdobenie stromčeka, kupovanie darčiekov, ješť tradičné jedlá a zabávať sa v spoločnosti. Nech sa nám to nezdá byť čudné, milovaní. Takáto je skutočnosť aj napriek tomu, že je to smutné. Cez Vianoce, ale nemáme sláviť narodenie Krista tak, ako slávime naše narodeniny. Nie sú na to, aby sme len jedli a pekne zdobili obchodné centrá a naše štvrte. Máme na nich očakávať v ich pravom zmysle a uvedomiť si, že táto úžasná udalosť, Kristovo narodenia sa

týka všetkých nás osobne. Pre nás sa narodil Kristus. **Pre nás zmaril seba, vyprázdnil sa a zbral podobu sluhu, stal sa podobný ľuďom.** Naplnilo sa Božie dielo na náš úžitok. Ak nepochopíme a neporozumejeme tejto úžasnosti, nemá pre nás tento sviatok zmysel a ani ho nikdy pri nás nenadobudne. Potrebujeme mať záľubu, priblížiť sa, pokľaknúť, aby sme mohli oceniť hodnotu tejto udalosti a skutočne si užiť tento sviatok. Herodes sa dozvedel, kde sa narodí Kristus, no nikdy sa mu nepoklonil a táto svetová historická udalosť ho nikdy neobohatila. Naopak, zaujal miesto odporcu a v histórii a vedomí ľudí ostal ako zabijak novorodeniatok. Také isté miesto zaujali aj zákoníci a vladári izraelského národa, ktorí poznali príchod Spasiteľa a bezchybne oboznámili Herodesa, súhlasne s bezchybnými písmami a prorockými slovami. Je skutočne tragické, ak poznáš pravdu, ale nikdy sa nerozhodneš, aby si ju začal žiť. Aby si poznal cestu, ktorá vedie do života, poukazoval na ňu iným, ale ty sám po nej nikdy nekráčal. A je úžasné, že ľudia nevzdelaní, ako pastieri sa stali, ako prví svedkami Kristovho narodenia. Ale aby sa stalo toto, neostali len pri počutí odkaze radostnej zvesti anjela, ktorý im oznámil že, „**Dnes sa vám narodil v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.**“ Ale ich rozhodné očakávanie ich viedlo bez straty času do Betlehema, aby na vlastné oči videli túto udalosť, ktorú im Pán zjavil. Ich obyčajná dôvera neoklamala ich očakávanie. Mudrci od východu, cudzí voči zaslúbeniam izraelskému národu, vynaložili také úsilie a straty s cieľom nájsť narodeného

... pokračovanie na strane 2

Svedectvo viery

... pokračovanie zo strany 1

Po tom, čo som uveril, mi Pán ukázal, koľko vecí urobil a oslobodil ma. Keďže som však tiež mal zložitú povahu, a bol som veľký egoista, Pán musel použiť určité spôsoby, ako ma na svoju cestu priviesť. Do môjho života dopustil rôzne veci, uväznili ma, chvíľu som sedel, potom som vyšiel, ale v určitom momente veci dosiahli bod, keď som cítil, že sa predom otvára priepasť. Bolo to v roku 1985, diabol pre mňa pripravil jednu pascu. Prišiel za mnou jeden príbuzný, mal obchod s obuvou, a pretože dlžil veľa peňazí, musel firmu rozbehnúť znovu, ale pod iným menom. Vedel, že som zapletený do narkotík, a keďže mi nejaké peniaze sľúbil, navrhol, aby spoločnosť na krátku dobu fungovala pod mojím menom, kým sa nedostane zo svojich dlžôb. Vzal som si peniaze (videl som syr, ako sa hovorí, ale nevidel som pascu), podpísal som papiere, a vďaka týmto podpisom som sa ocitol v pasci, ktorá sa začala v roku 1985 a skončila sa v roku 2001. Celé tie roky tento človek neplatil ani poistenie, ani dane. Bolo pochopiteľné, že sa dlhy nahromadili. Od tej chvíle som bol v celách predbežného zadržania, buď za krádeže a drogy, alebo za príkazy k prehliadke kvôli sociálnemu a zdravotnému poisteniu. Dosiahol som štádium, keď som sa ráno zobudil a povedal "môj Bože, ak existuješ, urob niečo, aby som dnes zomrel a unikol od všetkých týchto problémov". Myslel som si, že ma smrť zachráni a dosť často som úmyselne bral vysoké dávky heroínu, aby som zomrel na infarkt. Trikrát ma nechali u mňa doma pred dverami, v katastrofálnom stave zbitého a zazvonili na zvonček, aby si pre mňa prišli moji rodičia. Pán však chcel, aby som žil, pretože teraz viem, že pre mňa existoval Boží plán. V roku 1991, v tomto zmätku, ma jeden z priateľov môjho brata, ktorý si v tom čase otvoril obchod s rýchlym občerstvením, poprosil, aby som k nemu šiel pracovať. Bol to Michalis Makrogianis. Niektorí bratia a sestry z cirkvi v Nikaie často prichádzali ako zákazníci. Tam sa s nami prvýkrát rozprávali o Kristovi, Evanjelium a veciach týkajúcich sa Boha. Videli sme ich rozžiarené tváre, ich správanie, dotkli sa nás to. Niekoľkokrát sa s nami rozprávali, a spoločne sme šli do cirkvi. Vždy, keď som šiel, cítil som niečo veľmi príjemné, cítil som, že sa tam dialo niečo dôležité bez toho, aby som vedel pochopiť, čo presne to bolo.

- Bol si tam aj pod vplyvom narkotík?

- Niekedy áno, niekedy nie, ale vždy, keď som na to miesto prišiel, všetko, drogy aj problémy, zostali vonku, pretože ma kázeň a Božie Slovo fascinovali. Michalis potom nasledoval Pána, ja som 3 roky občas šiel do cirkvi. Raz večer v roku 1994 mi niektorí bratia a sestry navrhli, aby som šiel do jedného domu, kde mala byť modlitba. Takže som šiel. Vtedy večer prišla mocne prítomnosť Božia a On ma pokrstil Duchom Svätým. Po modlitbe som vzstal a necítil som žiadnu bolesť z abstinčných príznakov, ani závislosť na heroíne, nič, cítil som sa slobodný. Ale keď som šiel domov, prišiel nepriateľ a vnútil mi myšlienky, že: "naposledy to bol taký príjemný heroín, a práve

preto si nemal žiadne bolesti", že: "musím ísť v takom stave, v akom som, spať, a ako náhle sa zobudím, musím ísť a znovu ho nájsť, aby som prežil to isté...". Nanešťastie som neuveril v to, čo Pán urobil, ale namiesto toho som uveril hlasu nepriateľa a ocitol sa znovu v bahne. Prešlo niekoľko rokov a v určitom momente, ako zvyčajne, prišiel ku mne domov policajt s nejakým príkazom ma zatknúť. Boh mu však dal voči mne súcit, a on mi navrhol, aby som šiel do programu pre drogovozávislých, ktorý poznal. Vlastne som to pustil do srdca, bol to jeden zo spôsobov, ako sa zachrániť pred policiou a od tej doby, v roku 1997, vo veku 32 rokov, sa začala nová cesta v mojom živote. Prišiel som do jednej uzavretej spoločnosti zvannej "Nostos", kde som trávil približne 19 mesiacov. Pamätám sa, že sme tam mali jeden program pracovnej terapie, bol od rána do večera, a keď som šiel spať, bol som plný otázok. Rozmýšľal som, prečo tam v skutočnosti som, prečo sa toto všetko deje. Cítil som sa tam ako zvláštny objekt. Potom prišiel Duch Svätý a pripomenul mi slová, ktoré som počul, že: "ak sa ocitneš v nejakej zložitej situácii, v nejakej slepej uličke, kľakni si a Pán ťa oslobodí". Presne to som urobil. Šiel som do jednej miestnosti v komunite, zavrel som tiež dvere, aby som mohol byť sám, kľakol som si a modlil sa. Rozprával som sa

s Pánom, dal som mu svoje srdce, a na konci modlitby som začal bez prestania plakať. Nebol to plač zo smútku. Bol to pocit, ktorý nedokážem popísať slovami. Keď som sa postavil, cítil som sa odľahčený, zatiaľ čo predtým som cítil na prsiach bremeno, ktoré mi nedovolilo dýchať. Vyšiel som von a chcel som každého objat', chcel som túto radosť nejakou preniesť. Odvtedy som naozaj pochopil, že je Pán živý a že je so mnou, o to viac, keď som mal nejaký problém, modlil som sa a On prišiel, oslobodil ma, a dal mi silu pokračovať.

- Veríš tomu, že ti táto komunita pomohla?

- Poviem vám. Verím, že táto liečebná spoločnosť, program pre drogovozávislých, alebo ten, kto túto komunitu vytvoril, aby pomohol jednotlivcom je možno iskra, príležitosť pre človeka. Na druhej strane ale vidíme, že je percento úspechu veľmi nízke. Všetko tu je založené na ľudskej sile, no a moc človeka je malá, bez ohľadu na to, aké dobré sú jeho úmysly. Pán je však ten, ktorý dokáže (ak ho o to požiadame) vziať našu snahu, aby ju doplnil, zvýšil našu vieru v Neho, a aby všetko v našom srdci a v živote napravil. Toto je pravda. V roku 2001 som v komunite skončil, keďže sa skončilo dané obdobie, a takmer hneď po odchode som sa stretol so svojou súčasnou manželkou Iro. Od začiatku som jej chcel o sebe povedať všetko, kto som, čím som prešiel, čo som robil. Napriek tomu vôbec neváhala so mnou zostať (pretože verím, že toto bola vôľa Božia), zoberali sme sa v

roku 2001, a narodili sa nám dve deti, Koralia a Dimitris. V ten deň, keď sme sa mali brať, prišli ráno do domu môjho otca dvaja policajti s 30 príkazmi ma zatknúť. Keď im môj otec povedal, že sa idem ten večer ženit, bolo im ma ľúto a odišli. V pondelok ráno som zo svojej vlastnej iniciatívy išiel s právnikom do kancelárie advokáta zistiť, či by som mohol byť oslobodený. Čakal som na ňu vonku, ona prišla, držiac papier, na ktorom bol zoznam všetkých súdnych príkazov. Spolu to predstavovalo niekoľko mesiacov vo väzení, a niekoľko sto tisíc za pokuty. Predstavte si 4 strany, koľkých desaťročí vo väzení a koľko miliónov pokút tam bolo zapísaných.

- Tamolo to všetko z tej firmy?

- Áno. Všetko sa vtedy predom mnou zjavilo. Diabol sa ma snažil odrovnať, a skutočne môžem povedať, že v ten deň sa mi zrútil svet. Jediné riešenie, ktoré existovalo, bolo, že oslovím finančné inštitúcie, aby som niečo vybavil, ale odvody neboli nikdy pozastavené, firma oficiálne stále existovala. Chcel som nájsť všetky dokumenty týkajúce sa firmy (medzitým moji príbuzní zomreli) a jediná vec, ktorú som našiel, bol neúplný dokument, a aj ten bol roztrhnutý. Keď som ho zobral na daňový úrad, smiali sa. Skutočne som bol v beznádejnej situácii a jediná vec, ktorú som mohol urobiť, bolo modliť sa k Pánovi. Nakoniec riešenie prišlo z tade, odkiaľ som ho vôbec nečakal. Nieкто, jeden môj známy, ako náhle sa dozvedel o mojom probléme, prišiel a vzal ma ku vedeniu finančného úradu. Bol to nočný živý a títo dvaja sa akosi takto poznali. Ako náhle sme vošli do jeho kancelárie, povedal mu, "do dnešného večera chcem, aby sa prípad tohto človeka vyriešil". A skutočne ten večer mi zavolali, že všetko bolo vysporiadané. Urobilo sa spätné ukončenie a dlhy boli vyčistené, vďaka desaťročnému obdobiu, ktoré prešlo. Vzal som si papier, ktorý som potreboval a jediná vec, ktorá zostala, bolo nájsť peniaze, aby som sa dohodol s finančnými inštitúciami. Môj otec v dedine predal jednu nehnuteľnosť, neskôr som si takisto vzal pôžičku z banky a momentálne som už takmer vyplatil všetky dlhy.

- Ešte stále platíš?

- Trochu sa ešte zvýšilo. Je dôležité, že konal Pán a oslobodil ma od celej tejto nepríjemnosti. Roky ale ubehli a zatiaľ čo som sa chcel vrátiť do cirkvi, neurobil som to, a aby som mohol zaplatiť všetky tie peniaze, ktoré som si požičal, som musel od rána do večera pracovať. Takto so stresom a trápením prešiel nejaký čas do roku 2007, keď ma doma navštívil Michalis spolu s inými bratmi. Rozprávali sme sa, potom prišli znovu, a Boh mi dal do srdca vykonať jeho vôľu. Raz v stredu som sa teda rozhodol ísť do cirkvi a odvtedy som neodíšiel. Nasledujúcu nedeľu som sa dal pokrstiť vo vode. Bolo to prvýkrát, keď do cirkvi prišla moja manželka. O dva týždne neskôr sa tiež dala pokrstiť, a odvtedy nasledujeme Pána s celou rodinou. Minulý rok v januári mi Pán dal česť stať sa diakonom v cirkvi v Nikaia. Chcem Pánovi poďakovať za všetky tie ťažkosti, ktorými som doposiaľ prešiel, ale aj za tie, ktorými prechádzam, pretože viem, že "že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré".

Moje oči videli Tvoje spasenie

... pokračovanie zo strany 1

židovského Kráľa a Boh im odplatil ich snahu. Našli Ho, poklonili sa mu a darovali mu dary. V Jeruzaleme je jeden človek Simeon, ktorý sa niečím líši od iných. Je spravodlivý, pobožný, očakáva potešenie Izraela a Svätý Duch je s ním. A ešte niečo úžasné! Bolo mu zjavené od Svätého Ducha, že neuzrie smrť, dokiaľ neuvidí Krista Pána. Stal sa prijímateľom úžasného zaslúbenia, ktoré nikdy nestratil, a ktoré nikdy neoslablo v jeho srdci. Trpezlivo čakal, kedy sa naplní zaslúbenie, ktoré mu dal Boh. Čakal, aby na vlastné oči

videl Krista Pánovho. Aby videl naplnenie sa proroctiev Mojžišových, Izaiáša a Daniela. Toto ho robilo odlišným a žiarivým medzi ostatným ľudom, ktorý poznal písma a zaslúbenia Božie, ale málo v nich veril a asi vôbec na nich neočakával. **Boh pocítil Simeona, pretože Simeon pocítil Boha.** Je to jedinečná, zvláštna a úžasná chvíľa, počas ktorej Simeon prijal do náručia niekoľkodňové bábätko. Bola to chvíľa, na ktorú možno roky čakal. Chvíľa, ktorá ho ubezpečuje na vernosti Božej, chvíľa, ktorá poukazuje na hodnotu jeho viery a zdokonaluje jeho život. Slová, ktoré vyjadruje opisujú jeho zdokonalenie. „Teraz prepúšťaš svojho služobníka, Samovládca, podľa svojho slova, v pokoji, lebo moje oči videli tvoje spasenie, ktoré si pripravil

pred tvárou všetkých ľudí, svetlo na zjavenie národom a slávu svojho ľudu Izraela.“ (Lukáš 2. 29-32) Teraz nám ostáva otázka, prečo ostatní židia neočakávali a ani nepochopili príchod Pánov? Možno pre to isté, prečo aj my hoci sme kresťania, ignorujeme alebo nerozumujeme odkazy tohto vianočného sviatku. Príčína ostáva tá istá. „Tento ľud sa ku mne blíži ústami a perami ma ctí, ale ich srdce je ďaleko odo mňa.“ (Marek 7. 6) Tohto roku nech je teplejšie naše srdce, aby mohlo prijať a upevniť sa v udalosti vtelenia sa Božieho Syna. Pristupujme teda pokorne a pokloňme sa ako pastieri v poníženej betlehemskej maštali. Nech sú tohtoročné Vianoce odlišné, nech naše oči uzrú spasenie Božie.

Ježiš Kristus: koniec hľadania, začiatok poznania lásky

Od nepamäti sa človek nevedel uspokojiť s tým, čo poznal, stále sa snažil nájsť niečo lepšie. Nieкто to hľadá v peniazoch, iní v pracovnej kariére, ďalší v rodine, knihách a vede, nieкто v hýrení a miňani. No človek, keby čokoľvek získal, kamkoľvek sa dostal, čokoľvek vyskúšal, zostáva neuspokojený a pokračuje v objavovaní a hľadaní. Čoho ale? Čo je to, čo by ho mohlo uspokojiť? Čo je to, v čom by človek našiel pokoj a uspokojenie?

Ak by sme sa opýtali rôznych ľudí s rozličným vzdelaním, z rôznych náboženstiev, rôzneho veku a národnosti, ktorí si vybrali rozličné spôsoby života, že čo hľadajú a čo by chceli v živote, mnohí z nich by odpovedali rovnakým slovíčkom: **šťastie**. Tu je odpoveď, prečo človek vždy niečo hľadá. Pretože nenachádza. Nenachádza to, čo my nazývame jediným slovíčkom, **šťastie**. Nenachádza, pretože šťastie neexistuje, pokiaľ človek nemá zodpovedané tak veľké otázky svojho života a za ďalšie neexistuje šťastie bez lásky.

Môže byť človek šťastný v tme nevedomosti? Kto som?, Prečo žijem?, Aký je zmysel mojej bytosti? a množstvo ďalších otázok, ktoré musia byť zodpovedané, ktoré tónia našu každodennú neistotu, robiac naše šťastie nedokonalým a dočasným. Môže existovať šťastie, ak sa neodstráni tma nevedomosti svetlom poznania. Zároveň, ktorý človek, keď i čokoľvek dosiahol, ako vysoko vystúpil, ak neokúšil pravú lásku, keď ju neprijal a nedával lásku, sa necíti prázdny, nedostatočný alebo nešťastný? Môže existovať šťastie v nenávisti, v zlobe alebo vo vlačných a povrchných vzťahoch?

Úsudkami prideme k tomu, že nemôže existovať šťastie, ak človek neprijme lásku a nespozná pravdu.

No nestotožňujú sa náhodou tieto dva významy? Slovo Božie ich stále stotožňuje (spája). Hovorí nám o „**láske a pravde**“ (2. Tes 2. 10). Zároveň nám ukazuje, že „**Boh je láska**“ (1. Ján 4.8) a Ježiš Kristus je ten, kto volá, „**Ja som pravda**“ (Ján 14.6).

Človek sa pýtal a pýta po pravde, ktorá je svetlom v tme nevedomosti. Hľadá, aby našiel pravdivý život a to ako sa do neho dostať. Človek hľadal a hľadá, aby našiel lásku, ktorá povzbudzuje, ktorá prináša obete, ktorá neodsudzuje, ale odpúšťa. Ježiš Kristus, On, ktorý pozná vnútorné potreby a problémy človeka je tým, ktorý sa zjavuje a tým, ktorý miluje. Existuje obojsmerná cesta, ktorá vedie od lásky k pravde a od pravdy vedie k láske a vyúsťuje do pravého života. „**Ja som cesta, pravda a život**,“ povedal Ježiš Kristus. (Ján 14.6)

Ak hľadáš lásku, odpovede do každodenného života, ak hľadáš šťastnejší život, poznaj, že všetko to nájdeš blízko pri Kristovi. Všetko sa zhrňuje, naplňuje, zjavuje a prežíva v osobe Ježiša Krista. Informácie o ňom nájdeš v Jeho Evanjeliu, Novej Zmluve.

Jeden šťastný život neznamená, že bude bezpodmienečne bez problémov. Znamená jeden život s láskou a poznáním pravdy. **Koniec hľadania je spoznanie pravdy a lásky Božej**. V pravde existuje láska a v láske existuje pravda. A vo všetkom tom existuje život, šťastie, tým všetkým – je Kristus.

„**Ten, kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá života.**“ (1. Ján 5. 12)

Veriaci človek žijúci v Kristovi, v láske a pravde, neznamená, že žije nečinne a nehybne. Neznamená to, že už dosiahol zámer a došiel do cieľa. Naopak, každý pravdivý učeník Krista, vyslobodený z tmy nevedomosti, majúci teraz svetlo Evanjelia, prechádza po tejto ceste zdokonaľujú sa, rastúc v pokroku pred Bohom aj ľuďmi. Začína pomaličky spoznávať hlčky Božej múdrosti a vie, že táto púť neprestane, pokiaľ žije. Jedna púť, ktorá ho vychováva a zdokonaľuje v opaku voči svetu, ktorý ostáva nevychovaný, duchovne neobrezaný kvôli nevedomosti a nedostatku lásky.

Zároveň tým, že spoznal a okúsil lásku Božiu, rastie aj sám v skutkoch lásky. Nie len prijíma a prežíva otcovskú Božiu lásku, ale lásku aj dáva, pretože má iné túžby a vie, že to musí robiť. Spoznávajú pravdu vyznáva Krista skutkami, slovami a slušným správaním okoliu, v ktorom žije a pohybuje sa. Tak naplňa aj prikázanie Ježiša a stáva sa svetlom na svete, pravdivé Božie dieťa. Pravdivý učeník si ukladá večnú a slávnú odplatu v nebi zdokonaľovaný, šťastný a plodný tu na zemi privádzajúc iných k pravde a láske svojho Pána.

„...Nájdete nemluvniatko zavinuté v plienkach a ležiace v jaslích“

Je zvlášť ťažké, aby čítal nieкто knihy starého zákona nepochopil, že v nich existuje jedinečný odkaz, či už skrze alegóriu, symbol, niekedy rázne, že **nieкто prichádza**. Zvlášť charakteristická je časť (znamenie), ktoré čítame v prorokovi Izaiášovi: „**Lebo dieťa sa nám narodilo, syn nám je daný, a kniežatstvo bude na jeho pleci, a nazvú jeho meno: Predivný, Radca, Silný Boh, Udatný Hrdina, Otec Večnosti, Knieža Pokoja.**“ (Izaiáš 9. 6) Jeden deň, niekoľko storočí. Po tomto prorocetve Izaiáša, sa zjavil starému kňazovi Zachariášovi archanjel Gabriel a zvestoval mu túto radostnú novú zvesť, že Zachariáš a jeho žena Alžbeta dostanú dieťa, po ktorom tak veľmi túžili. A ešte dôležitejšia novosť bola tá, že toto dieťa dostane poslanie od Boha, aby pripravilo srdcia ľudu na príchod Mesiáša. Keď sa dieťaťko (Ján Krstiteľ) narodil, Zachariáš plný úcty a radosti, začal prorokovať: „**A ty, dieťaťko, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pôjdeš pred tvárou Pánovou pripraviť jeho cesty, dať jeho ľudu známosť spasenia, záležiaceho v odpustení ich hriechov pre vnútornosti milosrdenstva nášho Boha, ktorými nás navštívil východ z výsosti, aby sa ukázal tým, ktorí sedia vo tme a v tône smrti, aby upravil naše nohy na cestu pokoja.**“ (Lukáš 1. 76-79) Skutočne, niekoľko mesiacov neskôr, sa narodilo bábätko v ponížených podmienkach a táto udalosť bola oznámená v spoločnosti bezvýznamným pastierom, „**lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom. A toto vám bude znamením: nájdete nemluvniatko zavinuté v plienkach a ležiace v jaslích.**“ (Lukáš 2. 11-12) súhlasne s prorocetvom Zachariáša. (Lukáš 1. 76-79) Táto časť opisuje premocné zavinuté bábätko.

JE východom z výsosti (neba), čo znamená začiatok spasiteľného Božieho pôsobenia pri ľudskom pokolení (rode).

Nebezpečenstvá pre kresťana a pre cirkvi

„**Ale vy vidíte! Hľa, predpovedal som vám všetko**“ (Marek 13:23)

Médiá denne prezentujú početné prírodné, spoločenské a ekonomické nebezpečenstvá, ktoré ohrozujú prítomnosť a budúcnosť človeka. Božie Slovo však varuje pred niektorými inými nebezpečenstvami, ktoré sú ešte vážnejšie, pretože sa obracajú proti pilieru a základu pravdy, ktorou je cirkev. Niektoré z týchto nebezpečenstiev sú:

Neznalosť

Nedostatok vedomostí o Božom Slove predstavuje smrteľné riziko pre duchovnú cestu kresťana. V Starom zákone čítame, „Môj ľud bude vyhľadený preto, že nieto známosťi...“ (Hozeáš 4:6a). Zatiaľ čo sa Ježiš modlil k Bohu Otcovi, povedal, „...tvoje slovo je pravda“ (Ján 17:17a) a v inej časti volá človeka, aby získal osobnú znalosť tejto pravdy (Ján 8:31-32 a 6:45b). Apoštol Pavol radí Timoteovi, „Ale ty zostávaj v tom, čomu si sa naučil... že od detinstva znáš sväté písma“ (2 Timoteovi 3:14-15 a 2:15).

Nedbalosť

Ďalšie nebezpečenstvo je zanedbanie spásy, čo sa často prejavuje neopatrnosťou, nedostatkom záujmu, atď. Apoštol Pavol píše, „akože my utečieme, ak zanedbáme také veľké spasenie?!“ (Židom 2:1-3). Ako „protílátku“ na nedbalosť doporučuje Sväté Písmo pozornosť: „Preto sa, bratia, tým väčšmi snažte robiť si pevným svoje povolanie a vyvolenie“ (2. Petrov 1:10)

JE osobným navštívením milosrdenstva Božieho, aby dal odpustenie hriechov spravodlivo odsúdenému človeku bez nádeje na tomto svete.

JE žiarivé svetlo, ktoré prišlo osvietiť a oživiť duchovne mŕtveho človeka, ktorý zostáva v tme bez pomoci.

JE vedením, ktoré človek bezpodmienečne potrebuje, aby po odpustení hriechov vedel kráčať po ceste pokoja a zmierenia sa s Bohom Otcom. (Rimanom 5. 1) Ďalej, keď čítame ďalšie časti, napríklad Židom 1.3, Kološanom 1. 15-20, vidíme v písme, že:

JE tým, ktorého Boh určil ako „dediča všetkého“.

JE tým, skrze ktorého všetko vzniklo, pre ktorého všetko vzniklo a ktorým je všetko spravované.

JE obrazom neviditeľného Boha, prvorodený všetkého stvorenia.

JE hlavou tela, Cirkvi.

JE tým, „v ktorom sa zaľúbilo Otcovi, aby v ňom prebývala všetka plnosť“ a aby skrze neho zmieril všetko.“

JE Božím synom, odblesk slávy a charakteru Božej bytosti.

Ľudský rod žil tisícročia ďaleko od života a otcovského vzťahu so stvoriteľom Bohom, „... ale keď prišla plnosť času, poslal Boh svojho syna, ktorý sa narodil so ženy a bol poslušný zákonu ... a vyznane veľké je tajomstvo pobožnosti: Boh zjavený v tele ... A slovo sa stalo telom, prebývalo medzi nami... A videli sme Jeho slávu, slávu ako jednorodeného od Otca a bol plný milosti a pravdy ... Lebo sa zjavila milosť Božia spasiteľná všetkým ľuďom ... Pretože tak Boh miloval svet, že svojho syna jednorodeného dal ... Ktorý súc v podobe Boha nepovažoval toho za lúpež byť rovný Bohu, ale sám seba zmariť príjmu podobu sluhu a stal sa podobný ľuďom ... a zavinula Ho do plienok (Mária) a uložila ho do jaslí.“ (Galat 4. 4, Ján 3. 16, Filip 2. 6-7, 1. Tim 3. 16, Ján 1. 14, Tit 2. 11, Lukáš 2. 7,11) Je to veľkolepé, ale jednoduché, slávny, ale ponížený spôsob, ktorý si vybral Boh, aby priťahol srdcia ľudí a mohol im darovať znova život.

Svetáckosť

Ako systém hodnôt a návrhov, ktoré pohrdajú, ba dokonca popierajú nevyhnutnosť a moc Boha, „svet“ je možno najväčším nebezpečenstvom pre duchovný život. Apoštol Ján zdôrazňuje, že láska k svetu je neporovnateľná s láskou Boha (1 Ján 2:15). Ako príklad máme spolupracovníka apoštola Pavla, Démasa, ktorý od neho odišiel „zamilujúci si terajší svet“ (2. Timoteovi 4:10), zatiaľ čo apoštol Jakub píše, že priateľ sveta je nepriateľom Boha (Jakub 4:4).

Sláva

Sláva často môže byť nepostrehnuteľnou formou pýchy, najmä keď sa týka duchovných úspechov, a preto môže ľahko vniknúť do srdca veriaceho, ako aj do celej cirkvi/doktríny/vyznania atď. Kristus sa obrátil proti ľudskej sláve (Matúš 6:5-8) a apoštol Pavol doporučil oslavovať dielo a hodnotu Boha (1. Korintským 12: 9-10, 2. Tesaloničanom 1:4).

Kompromisy

Pasca hľadania kompromisov s chybami sa zisťuje tak ťažko, že aj najskúsenejší služobníci evanjelia sa ním môžu dať odvieť od správnej cesty. Apoštol Pavla napríklad považovali za „vinného“, keď neujasnil svoj postoj týkajúci sa spoločného jedenia medzi Židmi a nežidmi v Antiochii, keďže sa bál tých, ktorí boli z obriezky, apoštol Barnabáš sa dokonca „nechal zaviesť ich pokrytectvom“ (pozri Galatským 2:11-13 a 1:6-9, a Galatským 2:5, Efezským 5:11).

Oddanosť pozemským pôžitkom

Láska k pozemským veciam je takisto nebezpečenstvom, pretože tieto predstavujú „trne“, ktoré dusia duchovný rast a donášanie úžitku.

(Luk. 8. 14)

... pokračovanie na strane 4

... pokračovanie zo strany 3

Ešte horšia je láska k bohatstvu, ktorá vrhá človeka do pasce a pokušenia s rizikom potopenia sa v záhube a v zatratení (pozri 1. Timoteovi 6:6-10).

Vlažnosť

Duchovná vlažnosť v kresťanovi je formou nečinného (skrytého) nezájmu a výsmechu voči Pánovi samotnému. Práve preto Kristus upozorňuje na bolestné kroky, ktoré bude musieť podniknúť, ak táto situácia bude trvať dlho, bez činenia pokánia alebo bez zmeny cesty (Zjavenie 3:14-18).

Nezáujem

Nezáujem, apatia a nestrannosť predstavujú nebezpečenstvá komukoľvek, kto chce byť nazývaný učeníkom Ježiša, pretože sa rovnajú opozícii proti osobe a dielu Pána, podľa Jeho slov, "Ten, kto nie je so mnou, je proti mne, a kto nezhrmažďuje so mnou, rozptyľuje" (Matúš 12:30).

Nepravdivé učenie

Veľké nebezpečenstvo existuje i v

sektarstve, v chybách a vo falošnom učení (Galatským 1:6-7, Efezským 4:14, 1. Timoteovi 4:1, Títovi 1:10, 2. Petrov 2:1, 3:17, 2. Jánov 1:7, Židom 13:9 a ďalšie).

Písmo nás nabáda, aby sme sa voči nim pevne držali "vzoru zdravých slov" a bojovali "za vieru, raz ta danú svätým" (pozri 2. Timoteovi 1:13, Júdov 1:3, Filipským 1:27, 2. Timoteovi 2:2 a ďalšie).

Odchod

Apoštol Pavol varuje, "Hľadte, bratia, aby snád nebolo v niekom z vás zlé a neverné srdce, ktoré by odstupovalo od živého Boha" (Židom 3:12), zatiaľ čo v iných prípadoch napísal, "v neskorších časoch odstupia niektorí od viery" a "a odvrátia uši od pravdy a obrátia sa k bájkam" (1. Timoteovi 4:1, 2. Timoteovi 4:4). Čo sa týka tejto veci, môžeme sa pridržať múdrej a hodnotnej rady apoštola Pavla: "A tak teda ten, kto sa domnieva, že stojí, nech hľadá aby nepadol" (1. Korintským 10:12).

A ty sa obrátiš a budeš počúvať na hlas Hospodinov a budeš činiť všetky jeho prikázania, ktoré ti ja prikazujem dnes.

A Hospodin, tvoj Boh, to dá, že budeš mať hojnosť v každej práci svojich rúk, v plode svojho života, v plode svojich hovíad, v plode svojej pôdy tebe na dobré, lebo Hospodin sa zase navráti, aby sa radoval nad tebou na tvoje dobré, ako sa radoval nad tvojimi otcami, keď budeš počúvať na hlas Hospodina, svojho Boha, nato, aby si ostrihal jeho prikázania a jeho ustanovenia, to, čo je napísané v tejto knihe zákona, keď sa obrátiš k Hospodinovi, svojmu Bohu, celým svojim srdcom a celou svojou dušou.

Nech ťa požehná Hospodin a nech ťa ostriha.

Nech dá Hospodin svietiť na teba svojej tváři a nech ti je milostivý.

Nech pozdvihne Hospodin na teba svoju tvár a nech ti dá pokoj.

A položia moje meno na synov Izraelových, a ja ich požehnám.

Ľudská a Božia spravodlivosť

Pred nejakým časom sa v novinovej správe z Japonska istý majiteľ rybieho trhu v strednom veku sťažoval, až to vyústilo do hnevu: "Ak do mora vypustím špinavú vodu, hneď ma chytia a potrestajú", komentujúc smutnú správu, že riaditeľ fukušimskej atómovej elektrárne vypustil do mora vodu kontaminovanú rádioaktivitou.

Vplyvy zemetrasenia, tsunami a atómový incident v Japonsku sú nočnou morou. Nevyjadrené ľudské utrpenie, desiatky tisícov mŕtvych a stratených, obrovské straty na majetku a nevyčísliteľná katastrofa na životnom prostredí. Opäť vidíme, že človek je slabý a nevie sa brániť, keď čelí nezvyčajnému prírodnému fenoménu. Nie sme ani všemohúci, ani nezraniteľní, ani všeznalí. Toto sú vlastnosti Boha. Preto je bázeň pred Bohom začiatkom múdrosti (Príslovia 1,7).

Hore uvedené slová jednoduchého človeka odhaľujú veľkú pravdu. V rozvinutom svete sa predpokladá, že všetci sú si pred zákonom rovní. V praxi to však takmer nikdy tak nie je. Čo sa týka ochrany životného prostredia, bol eliminovaný akýkoľvek zmysel pre dodržiavanie zákona. Za posledné 2 až 3 storočia znečisťuje priemyselná výroba toxických odpadov atmosféru a neustále kontaminuje podzemnú vodu, rieky a moria. V hore uvedenom incidente radiácia ovplyvnila ryby, s nevyčísliteľným dopadom na prirodzenú rovnováhu potravinového reťazca. Podobne deštruktívne je aj nedávne vytečenie ropy v Mexickom zálive, zatiaľ čo menším ale bližším príkladom pre nás je znečistenie rieky Asopos vo Viotii v Grécku továrenskými vedľajšími produktmi*. Chýbajú štátne a medzinárodné zákony, alebo sa v oblasti ochrany životného prostredia neaplikujú. Nadnárodné banské spoločnosti, producenti nerastných surovín, energie, potravín, atď. za cenu zisku bezprávne porušujú každé božie a ľudské pravidlo. Spravodlivosť človeka je nedokonalá, relatívna a sťahuje sa k túžbe po bohatstve, moci a autorite. Existuje však iná spravodlivosť, dokonalá a absolútna; spravodlivosť Božia. Oplatí sa veriť a dúfať v túto spravodlivosť celým našim srdcom.

Od začiatku Boh stvoril ľudí rovnoprávne (Žalm 33:15), "jednej krvi" (Skutky 17:26). Dáva všetkým dobré dary, zlým aj dobrým, spravodlivým aj

nespravodlivým (Matúš 5:45).

Božia spravodlivosť bola vyjadrená najmä životom a obeťou Krista na kríži. Dal tam svojho milovaného Syna, bezhrišneho, "ktorého predložil Boh za obeť zmierenia skrze vieru v jeho krvi na ukázanie svojej spravodlivosti pre pustenie stranou predošle sa vykonaných hriechov do času obeti Kristovej v znášaní Božom, aby ukázal svoju spravodlivosť v terajšom čase, aby bol spravodlivý a ospravedlňujúci toho, kto je z viery Ježišovej" (Rimanom 3:25-26). Miloval nás tak veľmi, že nám skrz Krista daroval večný život (Ján 3:16). Takže teraz ktokoľvek, kto verí v Krista, je pred Bohom ospravedlnený a je s ním zmierený (Rimanom 5:1).

Božia spravodlivosť je takisto vyjadrená a uplatňovaná pre všetkých, bohatých a chudobných, mocných aj slabých. Apoštol Pavol povedal prorocťvom skrz Ducha Svätého Atéňanom, že "pretože Boh ustanovil deň, v ktorom bude súdiť celý svet v spravodlivosti v osobe muža, ktorého určil nato, a podáva všetkým ľuďom vieru vzkriesiac ho z mŕtvych" (Skutky 17:31). Ježiš bude súdiť ľudí na základe Jeho Slova, ako to povedal svojim učeníkom, "slovo, ktoré som hovoril, to ho bude súdiť v posledný deň" (Ján 12:48). Toto zavedie a ustanoví večné kráľovstvo Božie, v ktorom bude vládnuť "spravodlivosť, pokoj a radosť v Svätom Duchu" (Rimanom 14:17).

Nebudme prekvapení, že ľudské zákony nemajú žiadnu moc, aby sa presadzovali u mocných tejto planéty. Nebudme ohromení, že nemôžeme držať na uzde deštrukciu životného prostredia našej planéty, z čoho sme všetci smutní, pretože je to náš dočasný domov. Všetko je zapísané a prorokované v Slove Božom. Modlime sa k Pánovi zástupov, aby nás chránil, zmlieval sa nad nami a pomohol nám. On drží vesmír vo svojich rukách. Nadovšetko musíme veriť v Neho, spoznať Ho, milovať Ho celým svojim srdcom, hľadať Jeho spravodlivosť (Matúš 6:33) a presadzovať ju v našich životoch (1. Jánov 2:29). Ježiš prichádza, a tí, ktorí Ho milujú, na Neho čakajú. "A nové nebesia a nová zem podľa jeho zaslúbenia čakáme, v ktorých prebýva spravodlivosť" (2. Petrov 3:13). A On, ktorý je spravodlivým sudcom, v onen požehnaný deň dá tým, ktorí očakávajú Jeho príchod, korunu spravodlivosti (2. Timoteovi 4:8).

www.bozieslovo.sk

ADRESA CIRKVI

SLOBODNÁ APOŠTOLSKÁ CIRKEV LETNÍC

Giraltovce 087 01, SLOVENSKO

tel. 0914 251 742

St - Pi 19.30 - 20.30 hod., Ne 14.00 - 15.30 hod.

www.bozieslovo.sk

www.wordofgod.gr